

- fra hvilke midler, der udbetales danske fiskere kompensation for transportudgifter til hollandske fiskeauktioner, og
- hvorledes hollandske fiskeauktioner kan undlade at opkræve auktionsprovision fra fiskere og/eller fiskeopkøbere - som det er praksis i Danmark - og fra hvilke midler driften af hollandske fiskeauktioner finansieres?»

Begrundelse

De seneste ugers presseomtale af omfattende transport af danskfangede rødspætter til hollandske fiskeauktioner virker umiddelbart ulogisk, når man tager EU's generelle regler om tilskud og fri konkurrence i betragtning.

Svar (24/4 97)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg kan oplyse, at lignende forhold tidligere har været bragt frem, og at det daværende Fiskeriministerium i 1993 forsøgte at skaffe yderligere oplysninger herom. Det var imidlertid ikke dengang muligt at sandsynliggøre, at der i forbindelse med salg gennem hollandske auktioner forekom forhold, som kunne antages at være i strid med gældende regler inden for EU, herunder om statsstøtte. Det blev således vurderet, at der ikke var tilstrækkelig grundlag for at gå videre med sagen.

Jeg vil drøfte sagen med erhvervet og på den baggrund overveje om der er grundlag for en nærmere undersøgelse.

Ad spm. nr. S 1071

Fra socialministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Poul Nødgaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 3756, lød således:

Til socialministeren (15/1 97) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Hvordan sikres det, at amterne eller andre offentlige kontorer ikke anviser personer i praktik, før arbejdsgiveren er fuldt orienteret om personens baggrund?»

Supplerende svar (2/5 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som oplyst i det foreløbige svar af 22. januar 1997 har jeg på foranledning af spørgsmålet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse vedrørende relationen til reglerne i forvaltningsloven.

Justitsministeriet har udtalt følgende om reglerne om tavshedspligt for offentligt ansatte mv.:

»1. Straffelovens § 152 har følgende ordlyd:

»§ 152. Den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 2 år, hvis forholdet er begået med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding eller der i øvrigt foreligger særlig skærpene omstændigheder.

Stk. 3. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.«

I forvaltningslovens § 27, stk. 1, er der fastsat følgende:

»§ 27. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt. . . , når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, herunder navnlig til:

6) enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige eller interne, herunder økonomiske, forhold«

Reglerne om tavshedspligt i straffelovens § 152 og forvaltningslovens § 27 omfatter bl.a. ansatte i kommuner og amtskommuner og medlemmer af kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Tavshedspligten omfatter bl.a. oplysninger om enkeltpersoners straffbare forhold, jf. straffelovens § 152, stk. 3, og forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6. Se hertil John Vogter, Kommenteret Forvaltningslov, 2. udgave (1992), side 322 ff.

2. Den omstændighed, at en oplysning er fortrolig, indebærer ikke i sig selv, at der foreligger